

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVII évfolyam 4975. sz.

Hétfő, 1961. március 6.

4 oldal, 20 bani

Éljen a Népi Demokrácia Frontjának választási győzelme!

A szocializmus teljes győzelmére, a békére és a jólétre szavazott hazánk dolgozó népe

Az első szavazók között

REGGEL ÖT ÓRAKOR még puha, nyugtató csendbe ágyazva aludtak a környék háza. Az öreg Nap talán éppen akkor fordult tulsó oldalára. Messze volt még a pirkadat.

A harmadik szavazóhelyiség székelyének ablakán, — a Dimitrov gyár klubjában — azonban már aranyfény fénykévet szórta a deresen csillogó kis parkra, a rügyeket ringató fákra. A bejárat fölött vörös és nemzetiszíni zászlók sejmébe kapaszkodnak a kíváncsian előbukkanó szél.

A klubban izlésesen berendezve várja már az első szavazókat a helyiség. Felkészültek a szavazás levezetésével megbízott elvtársak is. Mindenütt a legnagyobb rend és igazi ünneplésség honol. Valahogy már az általános hangulatban érződik az esemény jelentősége.

A SZAVAZÓ HELYSÉG mögött mintegy jelképpé magasodva húzódik a Dimitrov vagongyár egyik kiválóított csarnoka. A gépek, szerszámok zaja alig hallhatóan ér el eddig, de a felvilágosított kékes fénycsíkok, a hegesztő pisztolyok lángjelel hatalmas felkiáltójelhez hasonlóan vonják magukra a figyelmet. Igen, itt ebben a hatalmas üzemben, mint a város és az ország sok-sok más hasonló munkahelyén most is derekasan helytállnak a munkások s ezzel az alkotó tevékenységgel teszik még nagyszerűbbé, gazdagabbá a mai nagy napot.

A Nap mintha kezdené felnyitni a félszemét. Vagy csak a koránkelő, álompolgári kötelességük teljesítésére igyekvő embereknek tűnt úgy, mintha világosabb lenne? Néhány perc múlva hat óra. A szavazó helyiség egyik tágas, fűtött meleg szobájában és kinn a folyosón is emberek várakoznak. Nyugodtan, magabiztosan, megfontoltan.

Március 5-én ünnepre öbödött városunk és rajonunk lakossága. Várva-várt nap érkezett el, a nagynemzetgyűlési és néptanácsi képviselőválasztások napja, a szavazás napja, amelyre országsszerte városok és falvak egyaránt oly nagy lelkesedéssel készültek a honpolgárok. Reggel 6 órakor kezdődött a szavazás. Reggel hat órakor nyitotta meg a szavazóhelyiségeket, de már jóval előtte csoportosan érkeztek a választópolgárok s vitatták a nagy eseményt. Legtöbbször azért kelt fel ilyen korán, hogy el sönök adja le szavazatát a nép legjobb fiaira, a Népi Demokrácia Frontja jelöltjeire, ezzel is kifejezésre juttatva a párt, a kormány, a népi demokratikus rendszer iránti szeretetét, megbecsülését.

Kora reggel a zászlódszobába öltözött város, a községek és falvak lakosai tízezerszámba ke-resték fel a szavazóhelyiségeket. Mire a nap felkelt, a honpolgároknak mintegy egyharmada már eleget tett kötelezettségének, a nép leg-jobbjaira adta le szavazatát.

A választásokat megelőző napokban város-on és falvak egyaránt észlelhető volt a készül-lődés. A gyárak és üzemek dolgozói jobb mun-kával, szebb teljesítményekkel készöntötték március 5-ét, községeinkben és falvainkban pe-dig a legtöbb helyen hozzáálltak a tavaszi munkához, a bőséges termés alapjának meg-teremtéséhez.

Elegendő volt megfigyelni a választópolgá-rok arcát, amikor beléptek a szavazófülkébe. Öröm és boldogság ragyogott a szemekben, s a teljes bizalom jegyében léptek a honpolgárok az urnák elé. S a szavazás felemelő pillanatá-ban a gondolatok a párt felé szálaltak, amely győzelemről-győzelemre vezet el dolgozó népün-ke a szocializmus építésének nagy művében. Tegnap szemtanul lehettünk annak a határta-lan lelkesedésnek, amellyel városunk és rajo-nunk honpolgárai a boldog életre, hazánk to-vábbi felvirágoztatására adták szavazatukat.

Ki legyen az első?

Ezen a ködös márciusi reg-gelen mintegy 120 víciám, ün-neplőbe öltözött dolgozó vá-ros nagy lelkesedéssel a 36-os városi választókerület szava-zó helyiségének megnyitását. Ki-sebb csoportokban, halkan beszélgettek. Ott volt köztük Chirilă Maria IMSZ tag is, aki most szavaz először.

Amikor kinyitott a szavazó-helyiség ajtaja valamennyien odatódultak. Ki legyen az el-ső? — vetődött fel a kérdés. És akkor minden szem Chir-lă Mariára szegeződött. Ő a legfiatalabb, először sza-vaz, legyen hát ő az első, határozta el. Maria megille-tődött, lépett a szavazófül-kébe. Nagyon boldog volt, hogy elsőnek adhatja le sza-vazatát hazánk legjobb fia-ira, a békére, a szocializmus győzelmére.

Dronca Mircea és Molse Emil is itt szavaz. A brigád vezetője pedig ez alkalommal is az élen akart járni. Ezért szavazott az első között. Mert a példaadás nemcsak a munkahelyen, ha-nem minden fajta kötelesség-teljesítésben nagyon fontos. An-nál is inkább, mert a brigád zúme fiataloktól áll. Sálajan elvtárs nemcsak a munkatagá-sokra, a szakmai művészetre, de emberségre, igazi heivtállás-ra is tanítja a vele együtt dol-gozókat.

Olyan a brigád mint egy nagy család. Valamennyien segítik egymást, s az egyén gond-jal, nehézséggel mindig közös gondok, amelyeket együttes erővel oldanak meg.

(Folytatása a 2-ik oldalon)

Gyermekeink boldog jövőjéért

Farkas Maria, a December 30-gyár szövőnöje a gáji 2. számú szavazóközpontban lé-pett az urna elé. Tudta, hogy

az NDF jelöltjeire adott sza-vazatával ugyanazt a célt szolgálja, mint a gyárban vé-gzett kiváló munkájával: ho-zzájárul a szocializmus ha-zánkban való felépítésének kiteljesítéséhez, gyermeke bol-dog, napfényes jövőjének biz-tosításához. Eppen ezért jött el olyan örömmel, — gyer-mekével a karján — a szava-zásra és helyezte el szavazó-lapjait az urnába.

Öten az urnák előtt

A Ranghet szer-számgyár szereldejében Nádudvari Lajos csoportvezető, egy pillanatra le-tette a reszelőt munkaasztalá-ra. Merőben egy pontra szege-zte tekintetét. Gondolkozott. Lei-ki szemel előtt pergett az ese-mények. Az új elv első munka-napja, a tervfeladatok ismerte-tése, felajánlások az illetés-termeles érdekében, kötelezett-ségvállalások a március 5-i vá-lasztások tiszteletére. Aztán számbavette az eredményeket. Az utóbbi két hónap alatt sze-relőcsoportja 15 százalékkal ha-ladta tul előlirányzatát. Jó mi-nőségű munkát végeztek és meg-takarításokat is értek el. Nem, nemcsak az ő érdeme ez, hanem az egész csoporté, mely

lelkesen bekapcsolódott a szo-cialista versenybe. A daru csengőjének éles hangja zökkentette ki meren-géséből. Mintha abban a pilla-natban jutott volna eszébe va-lami, odaintette csoportjának egyik tagját, Burcă Ioant. — Te, Ioane, hol szavazol? — A 37-es szavazó körzetben. Ott az Ardealului utcai iskolá-ban. — Ismersz még fiatalokat, a-kik ugyanott szavaznak? — Ismerem. De miért? — Tudod arra gondoltam, hogy jó volna, ha mi, Ranghet gyári fiatalok, akik egy körzet-

be tartozunk, együtt mennénk szavazni. Mit szólsz hozzá? — Bizony, az jó volna. — Nézz utána, kik azok az ifjak és beszélj is meg velük a tervet.

Nem telt bele tíz perc és Bur-că Ioan már ismét ott állott csoportvezetője előtt. Papírt lo-bogtatott kezében.

Öten leszünk. Igret, Con-stantin, Herling Gy. János, Borchis Stefan, te, meg én. Rendes fiúk ezek és örömmel vették tudomásul tervünket. Igret Constantin és Borchis Stefan a géposztályon dolgoz-nak. Tervfeladataikat átlagosan 10 százalékkal haladják tul. Herling Gy. János a fogaskerék osztály esztorgályosa. Ő sem marad el a többiek mögött. Munkájuk minősége is megfe-lél.

A csoportvezető elégedett volt a felvilágosítással és tovább folytatta munkáját. Valami bol-dog érzés uralta egész lényét. Tudta, hogy ezek a fiatalok ott lesznek a szavazó helyiségben, a megbeszélit időpontban.

Március ötödikén reggel, Nád-udvari Lajos motorkerékpárján érkezett az Ardealului utcai vá-lasztó körzethez. Az utca egyik végén megpillantotta azokat az ifjakat, akikkel megbeszéltek a találkozt. Nemsokára együtt voltak mind az öten és beléptek a helyiségbe.

Az urnák előtt meglátszott arcukon, hogy a boldog jövőre, a békére és a jólétre szavaztak. Várkonyi Ferenc

A szavazás alkalmából

A fővárosi dolgozók ezrei ünnepelték lelkesen pártunk és államunk vezetőit

A központi egyetemi könyv-tár földszintjén berendezett 4-es számú szavazóközpontban már jóval 6 óra előtt gyülekezni kezdtek a környező utcákból a választók: a különböző fővárosi üzemekben dolgozó munkások, mérnökök és technikusok, ifju-munkások, főiskolai hallgatók és tanulók — közöttük sokan, akik most először szavaznak — tisztelt, tudományos intézmé-nyek dolgozói, egyetemi taná-rok és más értelmiségiek, há-zalasszonyok.

Délután 10 óra 30 perckor a Köztársasági téren megjelen-tek, a szavazóközpont felé tart-va Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodná-ras, Petre Borilă, Mihai Dalea elvtársak. Kísérőükben volt Florian Dănilache elvtárs, az RMP Bukarest városi bizottsá-gának első titkára. A sok ezer főnyi tömeg hatalmas tapsal és színnel nem akart eljénzés-sel köszöntötte őket. Néhány el-ső ízben szavazó ifju és leány virágcsokrokat nyújtott át a párt szeretett vezetőinek. Gheor-ghe Gheorghiu-Dej elvtárs me-legen üdvözölte az egybegyüle-tket, aztán az urnák elé járult-tak és szavaztak.

Amikor a párt vezetőit el-hagyta a szavazóhelyiséget, a Köztársasági téren ismét fel-harsant az éljenzés. A jelenlé-vők szeretettel vették körül a vezetőket.

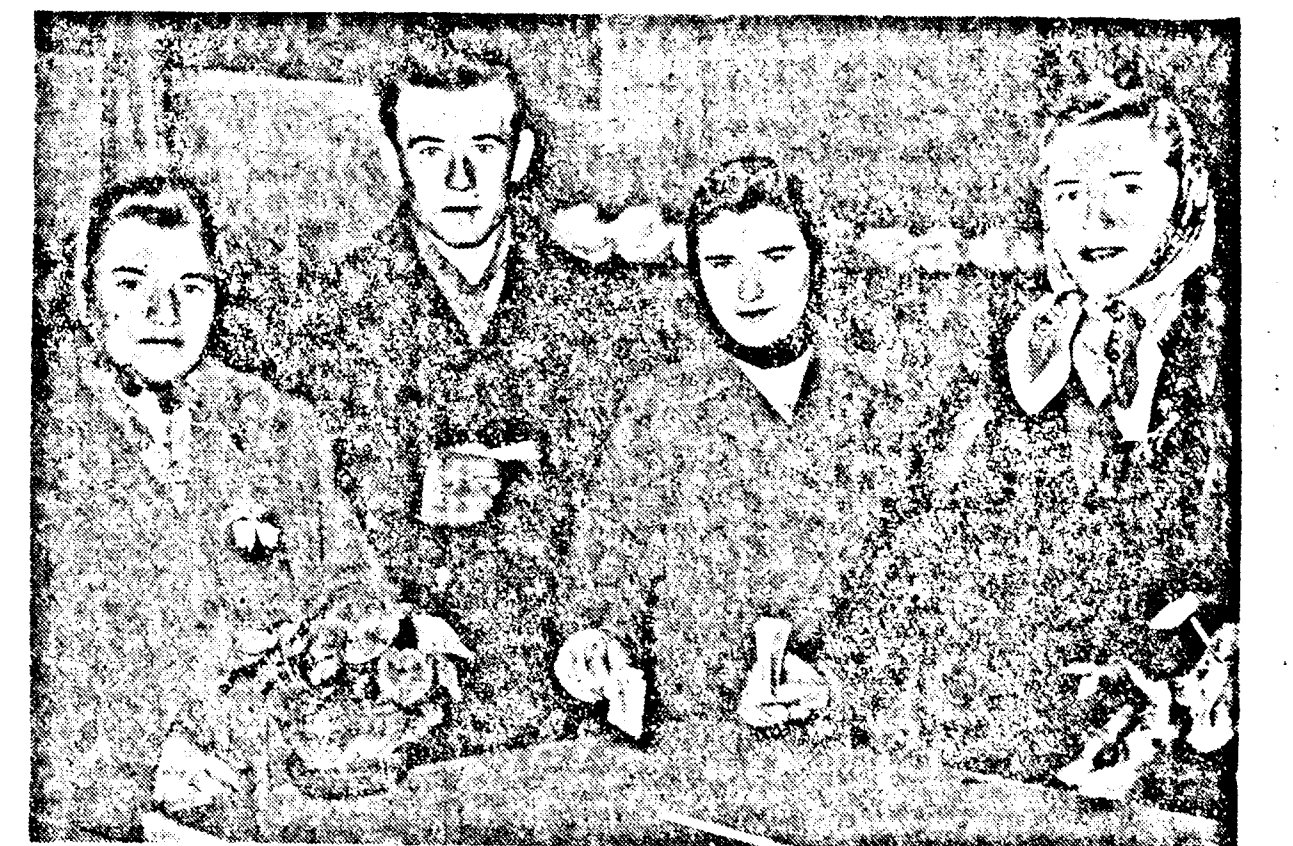
Az ezer meg ezer honpolgár hatalmas taps és szívből jövő éljenzés közepette kíséri a párt vezetőit a Központi Bizottság székébe. A tömegből ilyen jelszavak hangzanak fel: „Éljen a Román Népi Demokrácia Frontjának választási győzelméért!” „Éljen a Központi Bi-zottság, Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárral az élen!” „Éljen hazánk — a Román Né-pi Demokrácia Frontjának választási győzelméért!”

A Vörös Grivica 1-es számú választókerületének szavazó he-lye előtt már kora hajnalban nagyszámú vasutas és más dol-gozó családtagjaik, katonák, házlasszonyok gyülekeztek, hogy leszávazzanak Gheorghe Gheor-guiu-Dej elvtársra, az NDF nagynemzetgyűlési képviselője-löltjére, valamint a többi elv.

Urnával a havasokon

Egész éjjel hóvihár dühön-gött a Bucegi hegységben. En-nek ellenére a hegység külön-böző pontjain tartózkodó dol-gozók — turisták, erdei munká-sok, a menedékházak gondozói, meteorológusok, stb. — zavar-talanul gyakorolhatták szava-zati jogukat. A sinaiai 70-es számú szavazóközpont választóbi-zottsága mozgóurnát indított utnak s ez, kipróbált hegymá-szok segítségével, reggel 6 órá-tól kezdve végigjárta a hegyi menedékházakat, amelyek közül

nem egy több, mint 2000 mé-teres magasságban fekszik. Az urna bejárta a Pestera, Babele, Caraiman, Platra Arsă, Virful cu dor, Cota 1500, Cota 1400 menedékházakat. C. Pădureanu az Omul cu-son, 2510 méter tengerszint föl-üli magasságban fekvő mé-teorológiai állomás vezetője, Ni-colae Trandafir meteorológiai megfigyelő és mások már a ko-ra reggeli órákban silécekken leereszkedtek a Babele menedék-házhoz és ott szavaztak.

Monacu Domnica, Cerna Felicia, Blaga Maria, Siclovian Ioan, az ötvenesi állami gazda-ság fiatal dolgozói most szavaznak először. Boldogan élnek ezzel a jogukkal és mosolygós arc-cal helyezik az urnába szavazócéduájukat.

A szocializmus teljes győzelmére, a békére és a jólétre szavazott hazánk dolgozó népe

Egészségügyi iskolások között

Többszörösen is indokolt volt ez a nap a vidámság. Az öröm, a bizakodás a fiatalok között. De március 5-én az ifjak örömeinek, bizakodásának forrása nem annyira a korban, vagy a naptári tavasz közeledtében kellett keresni, hanem abban a most már nálunk soha el nem múló tavaszban, amely népünk életébe is beköszöntött. Szabad, megbecsült embernek lenni, nagyszerű célokért küzdeni és tudni, hogy a legmerészebb álmok is valóra válnak — ez ennyi lelkesebb? És milyen felemelő a tudat, hogy ehhez a haza valamennyi becsületese honpolgára hozzájárulhat.

Ezért volt ünnep, a bizakodás, az öröm forrása ez az első márciusi vasárnap az aradi egészségügyi iskolacsoport tanulói számára. Már napokkal ezelőtt a szokottnál élénkebb hangulat uralkodott a Drágálna körüli bentlakásban is. A fiúk nagy érdeklődéssel tárgyalták az eseményt. A választásokat megelőző hetekben nem mulasztottak el részt venni egyetlen találkozó sem a képviselőjelölttel.

Többen közülük talpraesett, hasznos javaslatot tettek, figyelemreméltó kérdéseket tettek fel a kerület és természet-

sen a bentlakó tanulók helyszíni kapcsolataiban.

Lungu Petru, az Iskola IMSZ bizottságának tagja, másodéves egészségügyi tanuló hallgató elmondja, hogy valamennyi ötfolyamrú csoportosan jöttek el a fiatalok szavazni ide, a 20-as számú szavazóhelyiségbe. A közös bentlakás, az együttes tanulás és szórakozás után valamennyiük számára magától értetődő, hogy csoportosan, baráti körben járultak az urnák elé és bizakodással adták szavazatukat az NDF jelöltjeire. A fiúk felöltözött, öntudatos emberhez illő komolysággal itéltek meg a körülöttük változó, fejlődő világot. Lungu Petru szavalt is meggyőződésesül:

— Ha csak az egészségügyi fejlődését vesszük szemügyre és azt is csak városi vonatkozásban — már akkor is bárki előtt világos, hogy a párt és a kormány milyen nagyra értékeli a dolgozó embert. Elég ha megemlítem, hogy idén városunkban is növekvő a kórház ágyak számát, újabb korszerű orvosi felszereléssel látják el például a tüdőszanatóriumot, a nagykorúak sebészeti osztályát. Vagy itt van a gyermekbénulás ellen indított országos mozgalom. Milyen nagyszerű és mennyire mélyen emberséges egészségvédelmi akció ez is. Nem kis büszkeséggel említem meg, hogy mi,

diákok is részt vettünk benne. A 17. kerületben tevékenykedő csoportnak én is tagja voltam; 3 nappal a kitűzött határidő előtt elvégeztük feladatunkat.

— Persze se szeri se száma a sok vívmánynak a mi munkaterrületünkön. De talán ennyi is elegendő ahhoz, hogy világossá váljon, miért adtam szavazatomat — társaimmal együtt — a dolgozó nép legjobbjaira.

A 20-as számú szavazó helyiségből távozó kis csoport tagjai, Lungu Petru, Don Nicolae, Weisz Gerhard, Rudu Corneli, Ghibănescu Jenica és a többiek, mind értelmes, higgadt szavakba foglalják a választások kelteleményeit, gondolatait. Valamennyien komolyan, felelősséggel készülnek hivatalukra, arra, hogy az orvosok első számú segítőitársai legyenek. Ugyanez a megfontolt, tudatos érződik ki egyszerű, őszinte szavakból most, hogy tanujelöltek: teljes értékű honpolgárai a hazának, számíthat rájuk az egész dolgozó nép.

(Kiküldött munkatársunk, Huma Mihály távbeszélő-jelentése).

Amikor Nálhik László, a nagy-laki 2-es számú szavazóhelyiségben működő bizottság elnöke megnyitotta a szavazást, már többszázan várakoztak. Mindenki elsőnek akart az urna elé járulni. A fiatalok, akik most szavaznak először, az ifjúsági házban találkoztak, majd fegyelmezett sorokban indultak a szavazóhelyiség felé. Ők lépnek elsőször a helyiségbe. A népi motívumokkal díszített háziasították kellemes, szépé tették a szavazóhelyiséget. Ünnepe a közös.

Hozzájárulnak az NDF választási győzelméhez

Jura Patlaguta, Laurin Pavel, Erdélyi Zoja, Kolompár Mária elsőnek szavaztak. Valamennyien fiatalok, most töltötték be 18. életévüket. Erdélyi Zoja, miután az urnába dobta a szavazólapokat, ezeket mondotta:

— Első szavazatommal az NDF választási győzelméhez járulok hozzá. Sokat köszönhetünk népi demokratikus rendszerünknek, hiszen lehetőséget biztosít a fiataloknak arra,

hogy a legmerészebb álmokat is megvalósítsák. Mindezt párt-

vezette dolgozó népünknek köszönhetjük. A kollektív gazdaságban dolgozom és munkámmal arra törekszem, hogy erősödjék és fejlődjen a közös gazdaság.

Közben egyre többen jönnek. Román és nemzeti kisebbségi kollektivisták, munkások. Egy-másnak adják a szavazóhelyiség kilincsét. Határozottan lépnek az urna elé.

— A békére, a szocializmusra, a boldog jövőre szavazunk — mondja Simandan Gheorghe, a nagylaki kendergyár munkása.

Ünnepi előzött kollektivisták lépnek be, átvesszik a szavazólapokat és a fülkébe vonulnak, amikor lezavaztak, fegyelmezettan távoznak. Pádean Teodor megjegyzi:

— Az elmúlt néhány évben sokat változott az életem. A kollektív gazdaság 1-es számú mező brigádjában dolgozom, a múlt évben feleségemmel 414 munkanapengedéssel teljesítettünk. Ezért több, mint 3000 kiló gabonát, 5600 lej készpénzt, 41 kiló cukrot és mást kaptunk. Elégedettek vagyunk. Szavazatunkat az NDF jelöltjeire adjuk, mert a népi hatalom biztosítja a fejlődést, a bőséges életet.

Ujabb csoport lép be a szavazóhelyiségbe. Gyorsan megy a szavazás. Reggel 9 óráig ebben a szavazóhelyiségben hét-száz honpolgár adta le szavazatát.

Honpolgári kötelesség

A Halmageanu utcában a szavazó-bizottság igen furcsálta azt, hogy Rotaru Petru, a gyermekorvos 30 éves fiútje már reggel négy órakor megjelent a szavazóhelyiségben. Talán Rotaru elvtárs nem tudja, hogy a szavazás csak 6 órakor kezdődik? De igen, a fiatal honpolgár jól tudta, hogy hány órákor kezdődik a szavazás. Bizonyos akart lenni abban, hogy ő lesz az első, aki ebben a városrészben a jólétre, a szocializmusra adja szavazatát. És amikor megkérdezték tőle miért akar elsőnek szavazni, boldog mosollyal válaszolta:

— En mindent a népi hatalomnak köszönhetek. Jól élek, mindenem megvan. A Népi Demokrácia Frontjának Kiáltványa szeretett pártunk utmutatása nyomán olyan távlatokat nyit a dolgozók előtt, hogy az a legkevésbé, amivel megelégedhetnék a népi iránti gondoskodást: elsőnek akarok szavazni a nagyszerű jövőre.

Az említett szavazóhelyiségben számos választópolgár jelentkezett az első között, hogy

Gáspár Mária, a szimándkői kollektív gazdaság tagja, kislányával a karján jött el a szépen felszített szavazó helyiségbe, hogy a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjeire adja szavazatát.

a nép legjobb fiaira adják szavazataikat.

— Boldog vagyok, hogy én is szavazhatok — mondotta Crefu Aurel ifjúnok, a Dimitrov gyár élen járó lakatos — és bár most járulok először az urna elé, érzem, én is egyenrangú vagyok annak az új társadalomnak, mely pártunk bölcs vezetésével jött létre szeretett hazánkban.

Balogh Ilona és Leyer Mária a December 30 gyár fiatal dolgozó ma szavaznak először. S e honpolgári kötelesség mellett igen komoly feladat vár rájuk ezen a szép ünnepnapon. Mindketten IMSZ tagok és lelkes aktivisták a gyár kultúrcsoportjának. Elsők között jöttek szavazni a jólétre, a boldogságra, mert valamivel később a kultúrcsoport szórakoztatni hívta a várakozó honpolgárokat és a két fiatal lányt is ott kell lennie.

A 18 éves Leyer Mária, amikor az urnához lépett meghatódottan mondotta:

— Most érzem igazán azt a felelősséget, amely a honpolgári kötelességből fakad. A Népi Demokrácia Frontja Kiáltványa által megfogalmazott feladatok teljesítéséhez úgy akarok hozzájárulni, hogy kiváló minőségű árut termeljek a munkahelyemen, a gyár bárszonszályán.

Az első szavazók között

(Folytatás az első oldalról)

ÖRÖMET OKOZOTT ennek a közösségnek az is, hogy ezal-kalommal már a brigád valamennyi tagja szavazati joggal rendelkezik, mindegyik átlépte a nagykorúság határát, a tizen-

nyolcadik esztendő. Így a választás külön is eseménynek számított az Augusztus 23 brigád életében. Eppen ezért a nagy nap tiszteletére munkavállalást is tettek, amit hírnévként méltóan teljesítettek.

Sálján elvtárs a szavazás után elmondotta, éppen az este számította ki, hogy brigádja a választások tiszteletére februárban 2.922 lejt takarított meg.

IME NÉHANY VONAS az első szavazó arcképe.

De hiányos volna a kép, ha nem említenék meg, hogy Sálján Petré odahaza két kislát várja. Mindkettő iskolába jár s lassacskán már kirajzolódik a fiuk jövője. A napról-napra megvalósuló tervek ígértes holnapról beszélnek, s gyermekeink erre a nagyszerű holnapjára is szavazott Sálján elvtárs.

Amíg a kiváló brigádfelöltséget váltottunk egyre újabb szavazók jöttek. Az első tíz között teljesítette állampolgári

kötelességét Molnár Rozália elvtársnő, a Dimitrov gyár nőbizottságának felelőse.

Az első csoportban szavazott Páscaru Ioan és fia Dimitru. Egysszerre léptek ki a szavazó helyiségből. Az apa haja ősz,

arca csupa ránc, közel hatvan év nyomja a vállát. A fia piros arca talán még soha sem érezte a borotvát, most szavazott először, de már agromóusként dolgozik Ujzímádon. Családi ünnep ez a nap Páscaruék számára, hiszen a fiu most gyakorolta először állampolgári kötelességét. Ezért is keltek fel olyan korán. Az öreg azt vallja, hogy a jó munkához korán hozzá kell látni.

Amint indulnak hazafelé, az apa belekarol fiába s alakjuk összeolvad a ködös reggelben...

Lassan virrad. Új nap születik. S újabb győzelemben, eredményekben gazdag korszak tavaszt hirdető fecsékékhé hullnak a szavazatok a tágas urnákba.

Valóságos ünnep

(Kovács János telefonintézkedése). Még nem volt egészen déli 12 óra, amikor Ujzímád és a hozzátartozó két falu választópolgárainak csaknem 90 százaléka lezavazott. Valóságos ünnepnap ez a szimándkői életében. Legjobb az a hét, gyermekek apa fejte ki gondola.

tait, aki a 24-es számú szimándkői választókörzet urnája elé lépett. Pápa Gheorghe egyszerű keresetlen szavakkal mondotta el azt, hogy az ilyen nagy család népi demokratikus rendszerünkben büszke.

ség, gondatlan élete pedig biztosított. A közös másikat szavazókörzetében,

lat uralkodott.

Képek a szavazásról

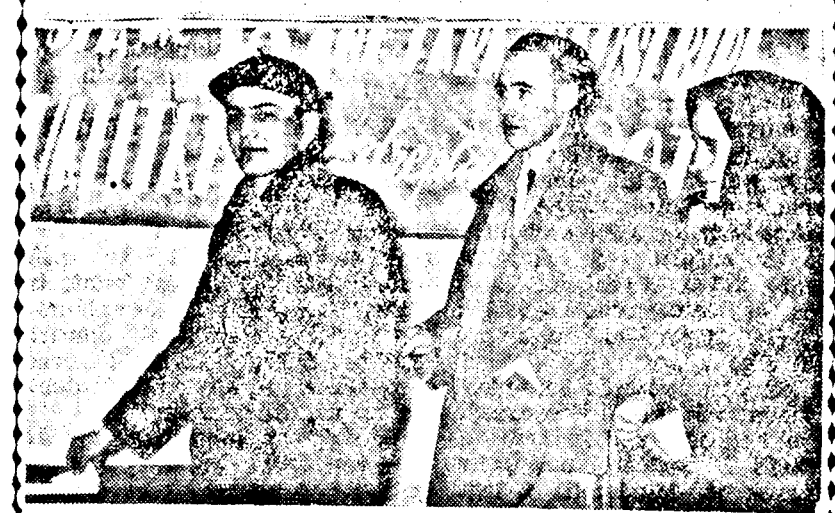
Hatalmas lelkesedés jellemezte a március 5-i választásokat. Egymás után, végeláthatatlan sorokban jöttek a honpolgárok az ünnepélyesen felszített szavazóhelyiségekbe, hogy a nép legjobb fiaira adják szavazatukat. Mindenütt vidám, mosolygós arcok voltak láthatók, a megelégedettség a napfényes holnap biztos tudata varázslott a sziv mélyéből jövő derűt a tekintetükbe. A választók azzal a meggyőződéssel adták szavazatukat a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjeire, hogy ezzel saját és hozzátartozóik boldog jövőjét, a haza felvirágzását segítik elő.

Tripan Pavel és felesége, Dara a ságal iskolában berendezett 5. számú szavazókörzetben léptek az urna elé. Képünkön éppen a szavazócardukat veszik át.

A városi néptanács épületében elhelyezett szavazóhelyiségben is nagy volt a sűrűség-forgás. Öreg, fiatalok egyaránt eljöttek, hogy éljenek Alkotmány-biztosította jogukkal.

A Mosóczy-telepen, az Ardealului utcai 7 osztályos iskolában működött a 37. számú szavazókörzet. Itt szavazott Lesa Iulian és Harling Gy. János is.

Jóreggelt, élet!

Négy új élet látta meg a napvilágot ezen a ragyogó március eleji reggelen. Három kislány és egy kisfiú jött a világra, gondos orvosi felügyelet és a szakképzett apolónok segítségével. Fehérbe öltözött emberek segítségével "tették meg" az ifjú honpolgárok "első lépteit": az élet felé, az aradi szülészeti kórház ragyogóan tisztá, a korszerű orvostudomány minden kellékével ellátott körtermében, melyek közel fogható bizonyítékai államunk az anyák és gyermekek iránti gondoskodásának.

A szülészeti kórház egyik piaci, kellemesen berendezett szobájában Cozma Irina tanítónő boldogan sorolja magához újszülött kislát. Ma reggel ismerte meg első ízben a legszebb, legmelegebb és legboldogabb érzést, az anyai érzést. Eddigi munkájában az apró léptek szárait vezette már a tudás ösvénye felé, de ez a kis élet, aki számára most keresi az első becődő nevet, szinte új távlatokat nyitott előtte. Két fehérbe öltözött ember jelenik meg ágya mellett: a választási urnát hozzák. A fiatal anya remegő kezekkel halja össze a választási lapokat és miközben az urnába dobja őket meleg tekintetével gyermekét simogatja végig: "Érted is te szemem... Megnőssz majd, örömmel töltöd meg búsunkat, jászol, tanulsz és fiatalosod ragyogását egyetlen felhő sem árnyékolja majd be. Nemcsak én és édesapád örülünk téged, az egész nép, szeretett pártunk fogja kezdetét és vezet előre a boldog életbe".

Az aradi szülészeti kórház termében ötven anya — akik az elmúlt napokban hozták világra gyermekeiket — szavaz a haza felemelkedésére, gyermekeik boldog, napfényes jövőjére.

R. M.

Idős házaspár az urna előtt

A 2-es számú városi választóhelyiségbe idős házaspár lép be. A kitűzött teremben megállnak egy pillanatra, hogy szemük megszokja a villanyfényt. Mert kint, az utcán még sötét van. Hat óra és néhány perc. Sűrű köd ereszkedett a városra.

Moldovan Alexandru, a November 7 gyár dolgozója, aki utabiztosított nyújt a szavazóknak — odalép az újonnan érkezőkhez.

— Nan bácsi! Ilyen korán eljöttek szavazni?

Nan Gheorghe felesége karját fogja s megbiztosítja a fejét.

— Elsők akartunk lenni, hogy látom, megelégedtek bennünk. Pedig az este egy határozatunk, hogy már hat előtt itt leszünk.

— Mondom a férjemnek tegnap este — kapcsolódik a beszélgetésbe Nan Mária, — hogy számomra szinte érthetetlen, hogy a múltban miért nem szavazhattak a nők. Miért? Hiszen azok is emberek. Aztán, mondom én a férjemnek, most,

hogy jogom van nekem is szavazni, meg a többi nőnek is, hát keletünk fel korábban és szavazunk le az első között.

Nan bácsi bólogat.

— Ugy igaz, ahogy mondja. Ilyenkor szavazás alkalmával eszébe jut az embernek egy s más, s az este arról beszélgetünk a feleségemmel: hogyan szavaztam én a múltban.

Kigombolja sötétkezes felkabátját, igazít az inge nyakán, aztán folytatja:

— Érdekes történet, elmondom. Akkor Nagyváradon lak-tunk. Ott szavaztam. De hogy? Bennünket, munkásokat nem engedtek a szavazóhelyiségek közelébe. Ott sétáltak a "választást megbiztosított" és lávot tartottak bennünk. Aztán úgy döntöttünk, hogy egyenként megyünk a szavazóhelyiség felé s úgy tesszük, mintha eszünkbe se jutna betérni. Én is így cselekedtem, amikor az ajtóhoz értem, gyorsan besur-rantam.

A régi esemény felelevenítése egy pillanatra megszakadt. Nan

Mária integet ferje felé, hogy jöjjön már és szavazzon.

— Azonnal — veti oda a szót, aztán a cipője orrát nézi s mintegy magának mondja: — Ugy ám, ugy ám. De tudják-e hogy végezdött az én akkori szavazásom? Hát-davággal. Amikor kitéptem a szavazóhelyiségből úgy hátra tasztítottam, hogy alig álltam meg a lábamon.

Felemelt a kezét, ducszuolint s odalép a hosszú asztal mellé, átvesszi a szavazócardukat, majd, amikor szavazatát elhelyezte az urnában, megfegyverezte.

— A Népi Demokrácia Frontjára szavaztam, a dolgozó frontja ez, a mi legjobbjaink a képviselőjelöltjeik.

— Én is boldog vagyok, hogy gyakorolhattam állampolgári jogomat — mondja Nan Mária.

Körültekint az idős házaspár, tekintetük örömet, a felszabadult ember boldogságát fejei ki s a vörös drapériákkal bevont jéker anyaggal díszített asztalok mellett újabb honpolgárok sorakoznak...

Együtt szavaz a tizenkéttagú család

Még állg pirkadt, amikor Vidágy közszécső utcán vidáman beszélgető, siető emberek csoportját láttuk fel. A szavazókörpont felé igyekeztek. Valamennyien elsőnek szeretnének odaérni, elsőnek akarják leadni szavazatukat a Népi Demokrátia Frontja jelöltjeire, hazának legjobbjaira.

Az egyik utcából népes csoport közeledik. Dudas Ioan kollektívista és családja. A szülők és tíz gyermekük. Mind a tizenketten egyszerre mennek szavazni a békére, a szocializmus győzelmére. Dudas Ana, az édesanya büszkén és elégedetten néz végig gyermekén. Büszkesége jogos. Gyermekei dolgos, rendes emberek. Ezt bizonyítja az is, hogy tavaly a család 1000 munkanapegységet teljesített a kollektív gazdaságban. Dudas Bácsi, bár 58 éves már elmúlt, egyháza 219 munkanapegységet ért el. Legidősebb lánya Maria, aki teljes valódiában ismert a járdalmas mulat, lelkes békeharcos. Most ő a közszécső utcájának elnöke. Mindenki nagyon szereti és tiszteli. Ion, a nagyjú párttag, Elena, Ecaterina, Martin és a többiek valamennyien TMSZ-tagok és a szüleikkel vállalt dolgoznak. Bárhol és bármikor becsülettel megállják helyüket.

Lám csak, ott jön Bojocan Ioana is 8 gyermekével, akik közül ötven párttagok. Bojocan Ioana korán övegyen maradt. A multban nélkülözéssel küzdve nagyon nehezen, de azért becsülettel felnevelte mind a nyolc gyermekét. Most azért is szavaznak, hogy soha, soha vissza ne jöjjön az a sötét kor, hogy mind sebb, mind napfényesebb legyen az élet, a jelen és a jövő.

Ha sorolhatnám vég nélkül a neveket. Valamennyien bizakodással adják le szavazatukat, mert tudják, hogy ezzel hozzájárulnak a szocializmus erősödéséhez, teljes győzelméhez hazánkban.

Bădescu Stefan
levelező

Nagyszerű megvalósításainkra, a szocializmusra szavaztak

(Kiküldött munkatársunk, Goda István, távbeszélő jelentése). Végül, a 19-es számú rajoni szavazó helyiség előtt már fél 5 óra körül, mint 200 honpolgár gyűlt össze és lelkesen várta a szavazást. Pontban 6 óra körül kitérültek az ajtók és megkezdődött a szavazás. Az első öt szavazó IMSZ tag. Most szavaznak először. Begov Antal a kollektív gazdaság állatnyesztési technikus, Szegedi Erzsébet, az aradi Libertatea gyár dolgozója, Eugeni Albert a kollektív gazdaság asztalos műhelyének dolgozója, aki az elmúlt évben 422 munkanapegységet teljesített, Lăcutu Matei kollektívista, akinek teljesítménye az elmúlt évben 200 munkanapegységet volt, valamint Lebanov János kollektívista.

A fiatalok kissé elfogódottan léptek be a helyiségbe, ez érthető is, hiszen életük nagy elménye az első szavazás. Bizony nagy elmény az, amikor a fiatal ember teljes kora honpolgárrá válik és gyakorolhatja az Alkotmányban lefektetett jogait. Ők már átérték a 18 éves kor biúvós és sok szépséget rejtő határát.

A szavazás után nyilatkoznak. Így foglaltak össze a meleg szavakban kifejezésre jutott érzelmeket. A boldog jó-

vőre, a szocializmusra, a békére szavaztak, amely biztosítja számukra a bőséges életet, a szépséget, amely mind gondtalanabbá teszi a holnapot.

A fiatalok voltak az első csoportban. A másik ötös csoport első szavazója 60 éves, idős férfi. Fergengiu Antal a kollektív gazdaság nyugdíjasa. Népi demokratikus rendszerünk biztosítja a nyugalmas öregseget. De Fergengiu Antal még elég erőt érez karjaiban, hogy a fiatalokkal együtt dolgozzon a kollektív gazdaság további fejlesztéséért. A mult évben 200 munkanapot teljesített. Nagy családja van, négy gyermeke és számos unokája. Az öreg Fergengiu Antal a jövőre, gyermekei és unokája boldog jövőjére adta le szavazatát.

Itt jönnek sorjában a szavazók. Szépen feldisztelt helyiség várja őket. Emeljük meg azt is, hogy a szavazóhelyiséget a vingar nők önkéntes munkával szépítették, valóban izlésesen. A szavazó helyiség előtt az itt élők nemzeti viseletből kiállított látható. Grafikon tükrözi népi demokratikus rendszerünk 1955-1960 között elért nagyszerű eredményeit, amelyek rendkívül lelkesítően hatnak a szavazókra.

Meglátogatjuk Vingar a 20-es számú szavazó helyiséget is. Már kora reggel rendkívül élénknek uralkodik. Először a fiatalok szavaznak. Jambor János, Csermő János, a kollektív gazdaság állatnyesztési brigádjának tagjai. Ők most gyakorolják először állampolgári jogaikat, majd sorra következnek, gyors ütemben az idősebbek is. Denov Katalin 72 éves kollektívista nagyon siet. Mint elmondja otthon még elég munka vár rá. Szombaton is dolgozott a kollektív gazdaságban. Dughagymát ültetett. Bár nyugdíjas, úgy érzi, hogy tud még tenni-venni.

Soltész Tóbiás kollektívista leányával Soltész Katalinnal együtt jött el szavazni. Anya és leánya 200-200 munkanapegységet teljesített a mult évben a kollektív gazdaságban. A család 1953-ban új házat épített, ez a legszebb ház Vingar. A leány menyasszony. Együtt van már a szoba. és a konyhabutor, na meg a kelesnye. Majusban lesz az esküvő.

Igen. Csupa boldog meglepetés ember járul az urnák elé Vingar is, hogy szavazatait, a jólétre, nagyszerű megvalósításainkra, a szocializmusra adják és megválasszák a nép legjobb fiait.

Vidám hangulatban

(Andó Antal telefonbeszélője). Ünneplő hangulat uralkodott Kisiratoson vasárnap. Már a kora reggeli órákban talpon volt a község. A 34-es számú szavazóhelyiség környéke még pirkadt előtt élénke vált.

Pontosan hat óra körül 25 tizenéves fiú és leány jelent meg elsőként a szavazóhelyiségben: Szellei Mária, Léval Ilonka, Miklós Károly, Andó Mihály és a többiek. Ezek a fiatalok valamennyien IMSZ tagok és tudták, hogy miért adták életük első szavazatát az NDF jelöltjeire.

Vidám hangulatban, zeneszóval vonult mintegy 300 kollektív gazdasági tag az urna elé, hogy együtt adják le szavazatukat. Többen feleségükkel együtt jöttek a szavazóhelyiségbe. Szellei Ferenc, Miklós István, Püspök Mátyás és mások feleségükkel együtt adták le szavazatukat. A szavazóhelyiség szomszédságában a kulturothtonban is élénk volt az élet. Kisiratos állampolgárai szórakoztató műsoron, sportversenyeken vettek részt ezen az emlékeztető ünnepnapon.

Anya és fia

A déli órákban még mindig nagyszámú választó keresi fel a 29-es számú szavazóhelyiséget, hogy eleget tegyen állampolgári kötelességének. A szavazók percre percre cserélődnek, tarka forgatagban kissé tévova léptű ifjú tűnik fel. Látszik, még újdonság számára mindaz, ami itt fogadja, alaposan megnézi a kapott szavazóedulákat, figyelmesen meghallgatja a szavazás módjával kapcsolatos felvilágosítást, majd belép a szavazófülkébe. Kisvártatva kijön, kezében szorongatja a gondosan összehajtott szavazóedulákat és látható izgalommal dobja be az ünnepélyesen feldisztalt urnába.

— Először szavaz? — tesszük fel a nagyon is kézenfekvő kérdést.

— Igen — hangzik a kissé elfogódott felelet. Középmagas, vállas fiatalember, vidáman csillogó szemekkel. Elfogódott-

sága csakhamar felenged és már meséli, hogy Simion Stefannek hívják, 19 éves és az Alimentara helyiipari vállalatban dolgozik, a szállításonál.

— Milyen érzéssel jött először szavazni?

— Örülök... — hangzik az egyszerű felelet.

— Hát hogyan örülne! — mondja valaki a hátunk mögött. Magas, őszbe csavardó hajú asszony lép oda és kérdés nélkül folytatja:

— Minden okunk megvan arra, hogy örömmel jöjünk szavazni, én is, meg a fiam is! Mennyi gondot okozott nekem, amikor fiatalon övegyen maradtam: hogyan neveltem fel a gyereket, mi lesz belőle? És lám: sikerült! Mindketten dolgoznak, én a nagykórházban a mesodában. Jól keresünk. Majdnem husz éve dolgozom, de tudja-e, milyen nyomorúság volt régen itt a munka? Ma

meg, ha látnál élvezet a szép mosogatókkal, szűrőkamarával dolgozni. Hiába! Itt is látszik, hogyan törődnek veünk, dolgozókkal...

M. M.

Először járult az urna elé Jucu Letitia IMSZ-tag, a ménesi borászati iskola növendéke.

Emlékeztető márciusleleji nap

Tizenkét óra felé járhatott az idő, amikor a 32. számú választóhelyiségbe megérkezett a kis család: Mihail Teodor feleségével és hat éves kislukkal, Dorellet. A bejáratnál szélesre tárta a csapóajtót a kedves ismerősként köszöntöttek az érkezőket. A család biztos lépéssel haladt a CFR palota széles folyosóján. Ismeri az épület minden zeg-zugát. Sokszor járt itt, hiszen 1957 óta amióta a vasutnál dolgozik többször is megfordult már az épületben. Most is biztos léptekkel igyekezik a terem felé, kis családját a szavazóhelyiségbe vezetni.

A kislú minduntalan megáll, kérdeget. S érthető is az élénk szemű kislú kíváncsisága, hiszen ilyen sürgést-forgást nem igen látott mostanában. Nem győzi nézni az érkezőket. A szavazóhelyiségben megújult meglepetés fogadja. A szavazóhelyiség zsujföldiség megett, alig lehet eljutni az asztalig, ahol anyukák fehér lapokat kapnak. Dorel kíváncsisága határtalan. Nem tudja mit jelent a piros, sárga felzés a szavazóla-

pon. Ő csak azt látja, hogy az emberek kis fehér lapokkal el-telnek a piros falú fülkék aj-taja mögött s amikor kijönnek onnan a négyret hajtott lapot becsusztatják a szépen feldisztalt urnába a vidám beszélgetéssel ráérősen elhagyják a termet.

Dorel még nem tudja milyen emlékeztető marad számára ez a márciusleleji nap. Hiszen nyiladozó értelme még nem fogja fel a körülötte zajló nagy események jelentőségét. Legfeljebb csak arra figyel fel, hogy egyik-másik úres telken égbenyuló állvány jelenik meg s néhány hónap múlva a két-három emeletes ház ablakából hozzá hasonló kóru apróságok integetnek. Nem tudja, hogy valahányszor édesanyja új ruhát ad majd rá, vagy új cipőt húz járdaszéle nem ismerő fürgén szaladó lábaira, akkor is a mai napra emlékezik az édesanyja. De sokszor emlékezik majd vissza a mai délelőtti Dorellet családjában. Ott a kis fülkében édesapák a fehér lapokkal Dorel sorsáról gondoskodtak. Arra tettek jogadalmat, hogy a nép legjobb fiaival, a megválasztott képviselőikkel együtt az elkövetkező években még több cipőt, ruhát készí-

nek a doreleknek, a jönnötteknek, még több parkot létesítsenek, virágot ültetnek, hogy még gondtalanabb legyen az életük, még több napfény áradjon a lakásokba, szerte az ország minden munkássalajának otthonába.

Dorel még aprócska, türelmetlenül kérdegető kislú. Hosszu évek telnek el addig, amikor 18 esztendő korában ő is az urna elé áll, hogy szavazatával a dolgozó nép boldog jövőjének építését szolgálja. A nagyszerű tervek valóra váltásáért adjon tanúbizonyságot. Most még éberszemű, figyelmes, a szájfélé áruját megrakott teher-szerelvényeket Temesvár és Piszki felé utnak indító édesapja, a Vörös Trió konfekció részlegének szorgoskező munkásnéje, édesanyja vigyázza léptét. S hogy a kis Dorel meg a hozzá hasonló sok ezer kislú, kislány lépése ne doiladozzék, semmi akadály se gátolja őket abban, hogy mindig előre haladjanak utjukon, a mai nap győzelmé, a párt és a kormány köré felzárkózott sokmillió ember együttes akarata, összefogása segít majd.

C. M.

Levelezőink írják

A szerelők kezdeményezése

A Román Munkáspárt Központi Bizottságának Irányelveit örömmel fogadta a Ranghet szerszámgyárra szerelődéjének valamennyi dolgozója. A Romániai Kommunista Párt megalkulásának 40. évfordulója köszöntésére indult szocialista versenybe egyemberként kapcsolódottak be.

A szerelődében éppen úgy, mint a vállalat valamennyi részlegén, részletesen ismertették azokat a szép célkitűzéseket, amelyek az országos jellegű ötlet szocialista verseny alapját képezik. Tisztában vagyunk azzal, hogy első és legfontosabb feladatunk gyártmányaink minőségének további javítása, hogy a szerszámgépek teljesítménye elérje a legújabb technika vívmányainak színvonalát. E célkitűzés és a többi feladat ismeretében a szerelők munkaközössége szocialista ver-

senyre hívta a vállalat többi termelő részlegét. A felhívásban különös figyelmet fordítottak a minőség további javítására.

Nekünk, szerelőknek, meggyőződéssel, hogy munkánk minőségének állandó javításával olyan korszerű és nagy teljesítőképességű szerszámgépeket gyárthatunk, melyek teljes mértékben megfelelnek a követelményeknek.

Lőrincz Zoltán
a Ranghet gyár szerelődéjének dolgozója

Gondoskodnak a dolgozók pihenéséről

Az aradi December 30 textiltüzemek szakszervezeti bizottságának tagjai arra töreksenek, hogy minél több dolgozót küldjenek üdülőhelyekre vagy gyógyfürdőkre. Az elmúlt esztendőben a December 30 gyárból 615 munkás és munkásné, 25 technikus, több, mint 15 nyugdíjas és 50 tisztviselő töltötte pihenőszabadságát hazánk festői szépségű üdülő- és fürdőhelyein.

1961 januárjában 33 dolgozó és az üzem 4 nyugdíjasa kapott üdülőjegyet. Szinte nap, mint nap hallani, hogy egy-egy dolgozó lelkes hangon meséli társainak: milyen jó is volt a fürdőhelyen, vagy üdülőhelyen. Hallgatjuk és mi is örülünk. Így van ez rendjén: aki dolgozik, annak joga van a kellemes pihenéshez is.

Miclea Ioan
levelező

Kora reggel a Mosóczy-telepi 37-es számú választóhelyiségben

A kora reggeli órák csendje borult a lakónegyedre. A néptelen utcákon senki sem járt. Indokoltan tűnik ez a csend, hiszen mi sem természetesebb annál, minthogy vasárnap a szorgos munkában eltöltött hét után a pihenőnap reggelén kitűnésből keljenek, tovább pihenjenek a dolgozók. De úgy látszik ez a mai reggel nem csak tejszerű, áthatolhatatlan köddel köszöntött ránk, hanem egyéb meglepetéssel is szolgált. Mert amint az utcákon járunk ebben a kora reggeli órákban itt is — ott is kules csikordul a zárákban s ünnepi ruhába öltözött emberek indulnak egyenletes, biztos léptekkel a szavazóhelyiségek felé.

Mindenkit büszkeséggel tölt el az első, az első öröme. Ezért igyekezett ezen a reggelen annyi ember elsőként szavazni, ezért siettek annyira a 37-es számú választóhelyiség felé az Egalitáti, Horáti, Ardealul utca lakói, hogy a legelső között szavazzanak a nép legjobb fiaira, a napfényes és boldog jövőre, a béke és a szocializmus győzelmére. Arra, hogy még több munkás költözhessenek új lakásba, egyre több új ruha és új cipő kerüljön az üzletekből a vadonatúj szekrénypolcokra, s hogy egyre több

tény áradjon még a legeldugottabb falvak házacskaiban is.

A 12-es számú iskola udvarán már jóval 6 óra előtt kisebb-nagyobb csoportok állodgáltak. A nagy eseményről beszélgettek, azokról a megvalósításokról, amelyeknek ma országsszerte szemtanúi lehetünk. Szó esett az újjáépülő városokról, a korszerű technika vívmányairól, újabb eredményeiről, az épülő gyárakról, üzemeiről. Arról is megemlékeztek a szavazás megkezdésére várakozók, hogy az eltelt évek alatt mennyire megváltozott a városnagyd lakóinak élete, új élelmiszer üzletek jelentek meg s a régen sártengerben uszó utcákra szinte rá sem lehet ismerni, kikövezték, egyiket másikat még mint az Ardealulut is aszfaltolták. Nemrég megjelentek az utjavítók a Mosóczy-telep két leghosszabb utcájában a Moga és a V. Vasia utcákban is.

...Az idő észrevétlenül mulik, szinte röpiúnek a percek. S hat óra körül amikor megkezdődik a szavazás, Cimbru Veronica, Varga János nyugdíjasok együtt szavaznak az első között Usvat Nicolae vasuti dolgozóval. Comanici Avram mozdonyvezetővel a Népi Demokrátia Frontjának jelöltjeire.

Reggel hat óra felé a Teba gyárban több automata szavazó gépet cserélt. A 14-es számú ifjúsági brigád tagjai még előző nap azzal a kéressel fordultak gépszomszédaihoz, hogy a választások reggelén egy felőrára vegyék át tőlük a gépek irányítását. A fiatalok kérésének eleget tettek. A brigád nyolc tagja a gyár közelében lakik s így a vállalat klubjában berendezett 22-es számú szavazó helyiségben szavazott.

A gyárban még tartott a műszak, amikor a szavazóbizottság elnöke, Molnár Ervin elvtárs már üdvözölte a brigádtagokat. Miután mind a nyolcan megkapták szavazólapjukat, a fülkébe vonultak.

Az izlésesen berendezett szavazóhelyiség ünnepélyes hangulatot áraszt. A tükörképekkel kárpítozott szavazófülkék és az

Nyolcan a brigádból

ugyanilyen szűk falak, a gazdag neonvilágítás, mind-mind méltó keretet nyújt ehhez a nagy eseményhez.

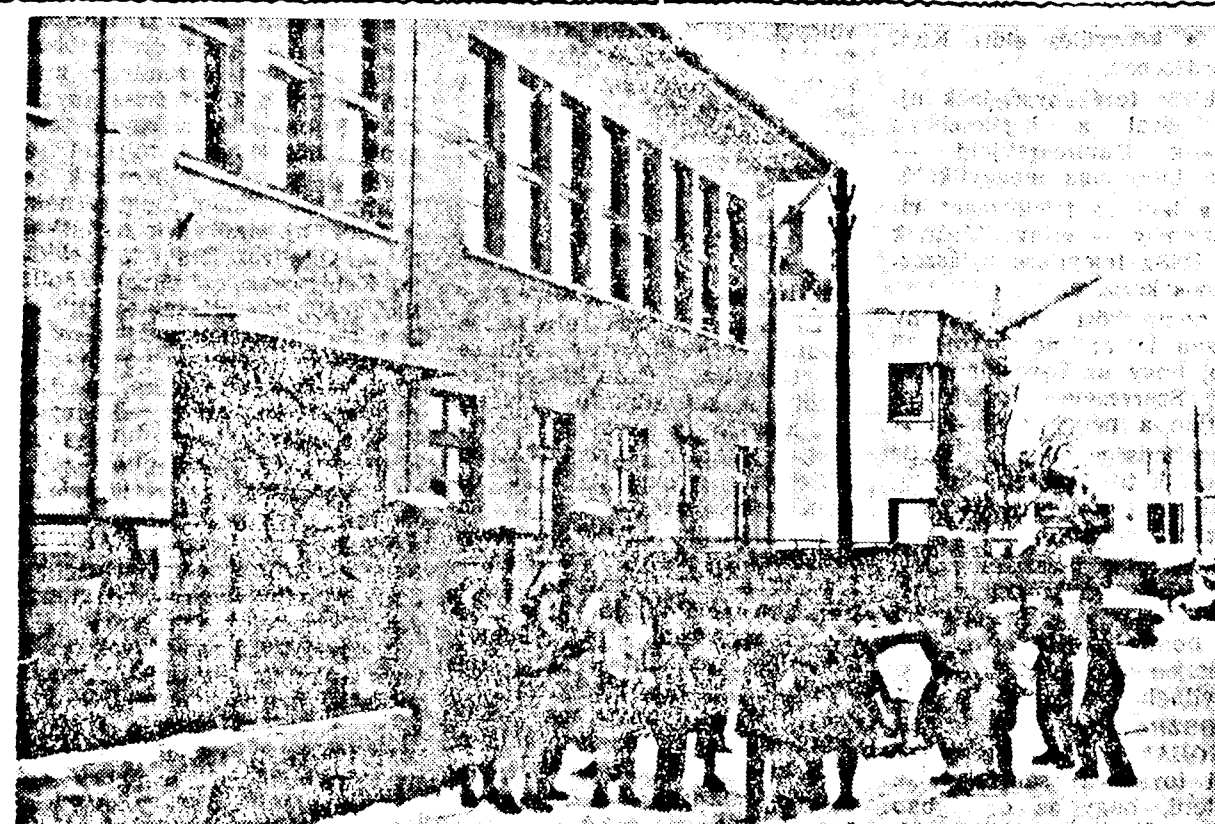
A fülkéből elsőnek Somesan Ana lépett ki. Most szavazott először. Magabiztosan, komoly arccal közeledik az urnák elé. Bedobja a szavazóedulákat. Mintha csak öt üdvözölnek az urna rózsaszín szekfüi és ciklámenjei. Az NDF jelöltjeire, a nép legjobb fiaira adta első szavazatát Molnár Teréz, Ursu Valeria, Berca Alexandrina. Magabiztosan jöttek az urnához a többiek is: Sárközi Katalin, a brigád sok évtizedes tapasztalattal rendelkező fűzőnéje, Szűcs Erzsébet és Valda Ana.

Bár Valda Ana férje nem dolgozott az éjszakai műszakban, mégis eljött, hogy feleségével együtt, a kora reggeli órákban az első között szavazzon.

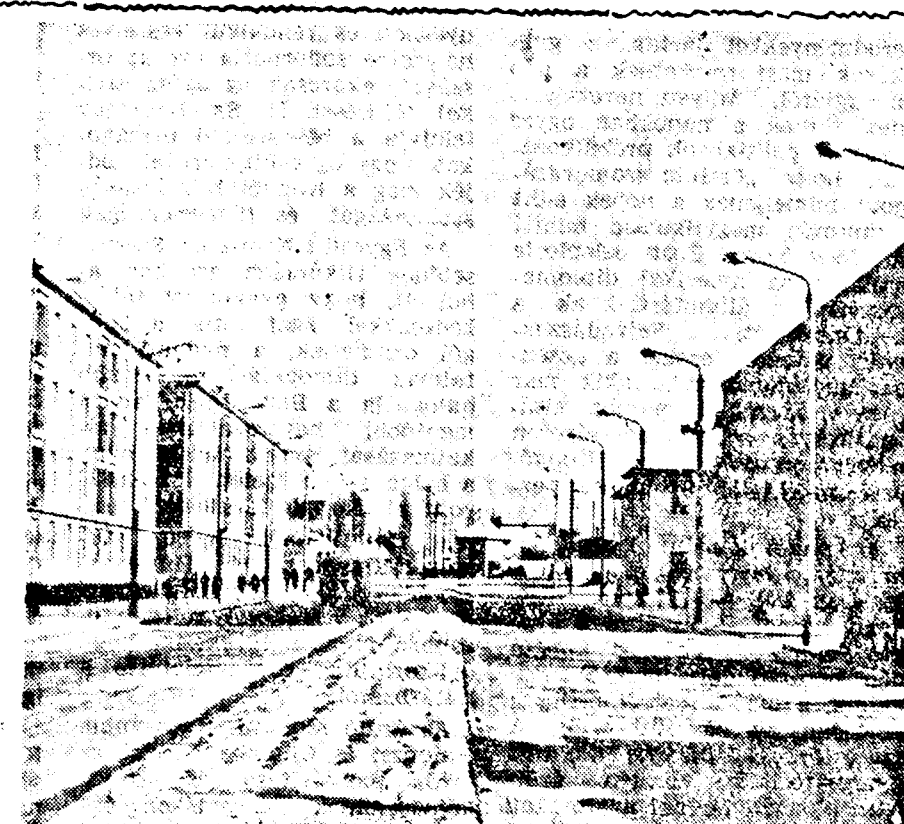
A brigád tagjai visszasiettek az automata gépekhez, munkaszünetet tartottak. A választások megkezdése után a brigád két tagjának neve is szerepelt a tiszteltatlán. Valda Anáé és Molnár Terézé, akik magasan teljesítették napi tervfeladataikat.

A szavazóhelyiségbe pedig egyre többen érkeznek, közülük igen sokan cukorgyári munkások. A gyártási időny még mindig tart és így a délelőtti műszakban dolgozók ma a megszokottnál korábban indultak el otthonról. Besek Istvánt feleségét is ott látjuk közöttük. Sietnek, hogy az első között adják le szavazatukat az NDF jelöltjeire.

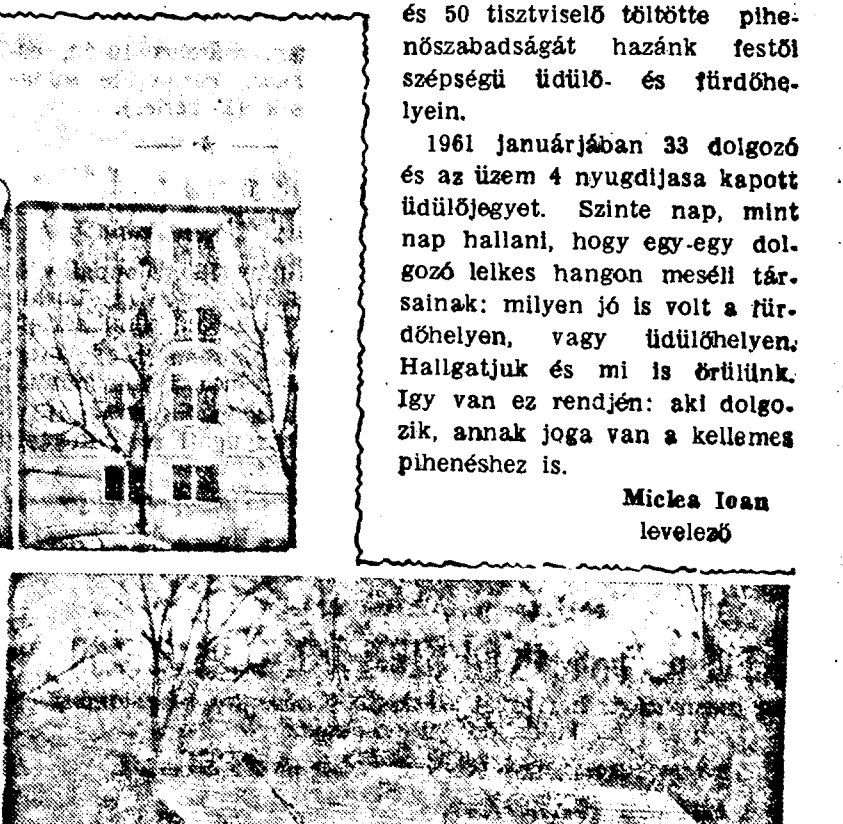
R. E.

Az évek mulásával egyre több város öltött magára új köntöst. A Cenk alatti város is gyors ütemben fejlődött, új lakónegyedek épültek, gyárakat korszerű berendezésekkel láttak el. A Strungul gyár közelében is valóságos új városnegyed létesült. A korszerű nagyüzem dolgozóit most ezekben a modern tőmbházakban laknak. (Felső jobboldali kép). A lakások gyorsított építkezése mellett gondoskodtak az iskolás gyermekekről is. Az elmúlt évek során új iskola épült. A fenti baloldali képen látható épületben tagas tantermek biztosítják az új negyed gyermekeinek tanulási feltételeit. Jobboldali alsó képen a régi iskola épülete látható. Erre már csak hírből és szülei elbeszéléséből emlékeznek a brassói gyermekek.

Az évek mulásával egyre több város öltött magára új köntöst. A Cenk alatti város is gyors ütemben fejlődött, új lakónegyedek épültek, gyárakat korszerű berendezésekkel láttak el. A Strungul gyár közelében is valóságos új városnegyed létesült. A korszerű nagyüzem dolgozóit most ezekben a modern tőmbházakban laknak. (Felső jobboldali kép). A lakások gyorsított építkezése mellett gondoskodtak az iskolás gyermekekről is. Az elmúlt évek során új iskola épült. A fenti baloldali képen látható épületben tagas tantermek biztosítják az új negyed gyermekeinek tanulási feltételeit. Jobboldali alsó képen a régi iskola épülete látható. Erre már csak hírből és szülei elbeszéléséből emlékeznek a brassói gyermekek.

Az évek mulásával egyre több város öltött magára új köntöst. A Cenk alatti város is gyors ütemben fejlődött, új lakónegyedek épültek, gyárakat korszerű berendezésekkel láttak el. A Strungul gyár közelében is valóságos új városnegyed létesült. A korszerű nagyüzem dolgozóit most ezekben a modern tőmbházakban laknak. (Felső jobboldali kép). A lakások gyorsított építkezése mellett gondoskodtak az iskolás gyermekekről is. Az elmúlt évek során új iskola épült. A fenti baloldali képen látható épületben tagas tantermek biztosítják az új negyed gyermekeinek tanulási feltételeit. Jobboldali alsó képen a régi iskola épülete látható. Erre már csak hírből és szülei elbeszéléséből emlékeznek a brassói gyermekek.

Négy éve független állam Ghana

Március 6-án lesz négy éve, hogy kikiáltották Ghana állam függetlenségét. A ghanai nép évszázadok óta harcolt a portugál, holland, és különösen az angol gyarmatosítók ellen. Az Aranypartot sok-sok éven át kiemeltlenül kizsákmányolták a brit gyarmatosítók, akik mérhetetlenül meggazdagodtak a terület legjelentősebb természeti kincseinek — arany, gyémánt, bauxit, mangánérc, stb. — ki-fosztása révén.

A nemzeti felszabadító mozgalom — amely a második világháború után példátlanul feléledt Ázsiában, majd Afrikában — az Aranyparton, e volt gyarmaton is kifejlődött. A nép elszánt harca kelt a gyarmatosítók ellen és 1951-ben sikerült olyan alkotmányt kikényszerítenie az angol kormánytól, amely elismerte a bennszülött lakosság szavazati jogát és egy többségben afrikaiakból álló, Kwame Nkrumah vezette kormányt. Ez azonban még távolról sem jelentette a függetlenség megadását.

Az 1956-os választásokon a Nemzeti Függetlenségi Küzdő Néppárt a gyarmatosítók és ügynökeik minden mesterkedése ellenére többséget kapott. A választások eredménye alapján megalkotott Törvényhozó Gyűlés követelte, hogy Anglia adja meg Ghanának a nemzeti függetlenséget. A bennszülött lakosság hatalmas méretű tüntetése eredményeként az angol kormány kénytelen volt teljesíteni ezt a követelést.

A függetlenség kivívása után a ghanai népek ki kellett ragadnia országát a gazdasági elmaradottságból, amelyben a gyarmatosítók erőszakkal tar-

tották. Ghana, az afrikai föld, rész egyik leggazdagabb állama, ipari országgá válhatott volna, ha a gyarmatosítók nem fekézik szándékosan gazdasági fejlődését. Ghana népe és kormánya kitartó erőfeszítéseket tesz gazdasági fejlődése érdekében. Az ország öt éves terve (1959—1964) 350 millió font sterlinget irányzott elő erre a célra. Hidrotechnikai építkezésekre (völgyzárógáták, villanytelepek, stb.) 100 millió font sterlinget fognak fordítani.

A mezőgazdaságban 25 százalékkal akarják növelni a kakaótermelést és fokozni a gabonatermesztést, mert az ország még külföldi élelmiszer-behozatalra szorul.

Jelentős összegeket irányoztak elő az oktatás és a kultúra fejlesztésére, egészségvédelemre, stb. A tervek sikeres teljesítésének záloga a Ghanai Köztársaság semleges és békés külpolitikája, az afrikai országokkal való barátság és szolidaritás politikája. Különös érdekünk fűződik a béke megőrzéséhez — mondotta Nkrumah elnök — mert mi, fiatal országok béke nélkül nem élhetjük meg oly nehezen kivívott függetlenségünket s nem biztosíthatjuk népeink gazdasági és társadalmi haladását. Nkrumah több ízben is hangsúlyozta, hogy Ghana nem lehet teljesen független, amíg az egész afrikai földrész fel nem szabadul.

Kozso Botszlo, Ghana nemzetgazdasági minisztere kijelentette, hogy Ghana gazdasági terveknek teljesítését illetően nagy reményeket fűz a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való együttműködés fejlesztéséhez.

A gazdaságának fejlesztéséért, nemzeti függetlenségének megszilárdításáért harcoló Ghanai Köztársaság szolidaritás a függetlenségük kivívott többi afrikai-ázsiai országgal. Ghana példája lelkesíti a még mindig a gyarmatosítók jármában színlődő többi nép nemzeti felszabadító harcát.

A kongói kérdésben Ghana sorompóba lép a gyarmatosítók mind ebben az országban, mind pedig egész Afrikában szervezett cselekvésével szemben és közöset vállal a kongói nép igazságos nemzeti függetlenségi harcával.

A ghanai független állam megalakulásának negyedik évfordulója alkalmából a román nép, a nemzeti függetlenségük kivívásáért és megszilárdításáért s a békéért harcoló összes népekkel való barátság és szolidaritás érzelmétől áthatva újabb sikereket kíván a ghanai népek ama küzdelemhez, hogy kiemelve országát az elmaradottságból, amelyben a gyarmatosítók évszázadok óta tartották.

MOSZKVAI LAPOK

Koszigin indiai látogatásáról

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ: A március 5-i moszkvai lapokban közlemény jelent meg A. N. Koszigin indiai látogatásáról. A közleményben a többi között ez áll:

Az indiai kormány meghívására A. N. Koszigin, a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnöke és K. A. Koszigin látogatást tett Indiában.

A. N. Koszigin Delhi-ben megbeszélést folytatott Dzsawaharilal Nehruval, India miniszterelnökével a jelenlegi nemzetközi helyzetről, különösen a leszerelés, Kongó és Laosz kérdéseiről. Széleskörű eszmecsere folyt India tervbizottságával, mind az érvényben lévő öt éves tervvel, mind a harmadik öt éves terv tervezetével kapcsolatos kérdésekben. A tervbizottság tagjai különösen a folyamatban lévő és a távlati tervezés elveit és technikáját illetően kértek ki A. N. Koszigin véleményét.

A. N. Koszigin feleségével és a kíséretében lévő személyekkel együtt ellátogatott több városba.

Bhilai-ban A. N. Koszigin megbeszélést folytatott a kohászati kombinát indiai és szovjet mérnökeivel s más szakemberekkel a munkatermelékenység problémáiról, valamint a vállalat kibővítési tervéről. Hasonló megbeszéléseket folytatott indiai és szovjet szakemberekkel kőolajipari kérdésekben is.

India kormányának öröme szolgált, hogy tárgyalásokat folytatott A. N. Kosziginnel, aki hosszú időn át foglalkozott a tervezés kérdéseivel a Szovjetunióban. Az indiai kormány meg van győződve arról, hogy A. N. Koszigin tárgyalásával az indiai szakemberekkel nemcsak az előttük álló feladatok teljesítésében lesz segítségükre, hanem elő fogja mozdítani a szorosabb együttműködést is India és a Szovjetunió között.

Kuba békében akar élni és ehhez joga van

HAVANA. (Agerpres).

Egy éve annak, hogy a kuba népet mélyesen megrázták a Havana kikötőjébe tett elődöntés tragédiája. Egy évvel ezelőtt robbantották fel a kikötőben horgonyzó löszrel megrakott La Coubre hajót. Az imperia-

listák e gyalázatos diverziós cselekedete következtében több mint 100 ember — kuba munkások, a forradalmi hadsereg katonái és francia matrózok — pusztult el.

Március 4-én Havában a dolgozók nagygyűlést tartottak a katasztrófa színhelye, a rakpart közelében. Ugyanitt emlékművet lepleztek le az imperialista diverzió áldozatainak tiszteletére.

A nagygyűlésen részt vett Osvaldo Dorticos, Kuba elnöke, Fidel Castro miniszterelnök és a kuba kormány több tagja. Fidel Castro ez alkalommal nagyszabású beszédet mondott.

Ma azokról emlékeztünk meg — mondotta —, akik életüket adták a népet, akik a hazáért, népünk és ügyünk megvédéséért munkálkodva haltak meg.

A forradalom ellenségei — mondotta Castro — fegyvertelenül, védtelenül akarták hagyni Kubát. Ezért legyektek megakadályozni a Kubába irányuló fegyverszállítást, ezért idézték elő az emlékeztetés robbantást a La Coubre-on. A diverzióval kapcsolatos eseményeket idézte, Castro ezeket mondotta: Akkor kitérítettük: okunk van arra a feltételezésre, hogy a robbantás az USA műve. Ma, egy évvel azután, amikor alaposan megismertük az amerikai központi hírszerző ügynökség Kuba elleni tevékenységét, minden okunk megvan arra az állításra, hogy a kuba munkások és katonák gyilkosa az USA imperialista kormánya volt.

Kuba — folytatta a miniszterelnök — egy meg nem ütemezett háború körülményei között él;

az USA központi hírszerző ügynöksége egy pillanatra sem szünteti be Kubaellenes tevékenységét, állandóan diverziós cselekedeteket szervez a kuba nép ellen.

Kuba békés ország — folytatta Castro —, népe békében akar élni, de légitérteit állandóan megsértik.

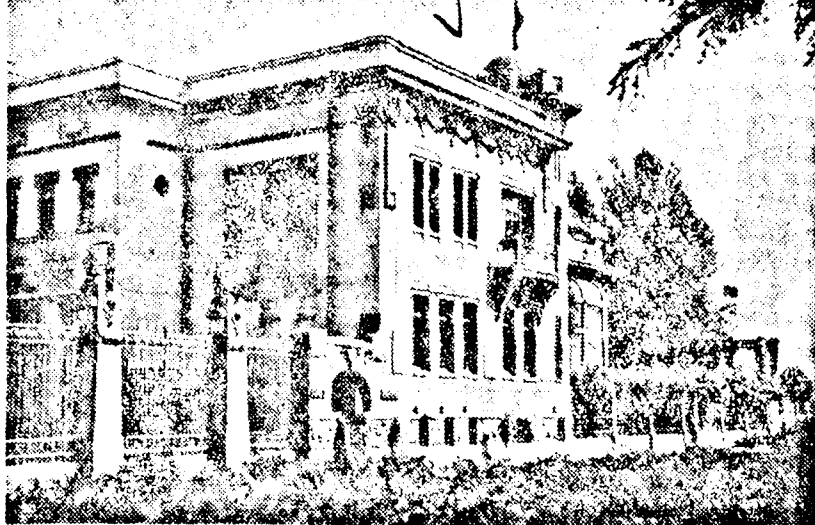
Castro leleplezte az Egyesült Államok Kubaellenes mesterkedését. Az USA ugyanis oly módon igyekszik beállítani a helyzetet, mintha nem Kuba és az USA közötti kérdésekről, hanem Kuba és az egész földrész közötti problémákról lenne szó. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy Latin-Amerikában jelenleg olyan kormányok is vannak, amelyek nem hagyják magukat megfélemlíteni az USA fenyegetéseitől.

Castro kijelentette, hogy Kuba hajlandó jogegyenlőségen alapuló kétoldali tárgyalások keretében megtárgyalni az USA-val a vitás kérdéseket. Az USA azonban nem óhajtja ezt — mondotta —. Kuba békében akar élni és ehhez joga van. Kuba nem fenyeget senkit: sem az USA biztonságát, sem az amerikai népet. Az USA kormánya azonban fenyegeti Kuba és népe biztonságát. Mi a béke nyelvet beszéljük, az USA kormánya azonban a fenyegetések és az agresszió nyelvén szól. De semmiféle fenyegetés, semmiféle agresszió nem gátolhatja meg a kuba nép győzelmes előrehaladását — mondotta Castro. — A forradalomnak senki és semmi sem állhatja útját.

Leningrádi képek

Gyermekek játszanak Krilov, a nagy orosz mesemondó szobra körül.

Kirov, a Nagy Polgártárs Emlékmúzeuma

NÉHÁNY MONDATBAN

MOSZKVA. A Szovjetunió Földművelésügyi Minisztériuma mellett nagy jelentőségű tudományos intézetet létesítenek. Megalakítják az össz-szovetségi gabonagazdálkodási tudományos kutatóintézetet.

Az új intézmény dolgozza majd ki a művelés alá fogott parlagföldeken alkalmazandó legeredményesebb buza, kukorica, stb. termesztési módszereket. Ezenkívül foglalkozik a gőpesítés kérdéseivel és nagyüzemi ujfajta vetőmagvak kitermesztésével és nemesítésével.

CANBERRA. Ausztráliában az idei tavasz egészen meglepő időjárási eltéréseket mutat. Ausztrália nyugati részén valóságos hóveszég uralkodik, Tasmaniában váratlanul havazott. Queenslandben pedig néhány nap óta ciklonok pusztítanak. Új Dél-Walesben és más vidékeken áradások vannak. Ausztrália nyugati részében a kánikula és az erős aszály követi a nagy erdőtüzek utóhatását. Perth város közelében teljesen leégett 25 négyzetkilométernyi erdőterület. Több hely-ség komoly károkat szenvedett.

MEXICO. A 30 éves Petra Ortogo Rohas Mexico Cityben 250 pesoért (20 amerikai dollár) eladta újszülött fiát. A Prensá Latina című lap jelentése szerint a vizsgálat folyamán Petrá Ortiz Rohas a rendőrségen kijelentette, hogy munkanélküli léte nagy nyomorban él és nincs módjában eltartani gyermekét.

atomkísérletekről, mindez bizonyította, hogy a francia kormányban és hadseregben még mindig erős pozíciókkal rendelkező gyarmatosító körök minden eszközzel igyekeznek fenntartani gyarmati kiváltságait és megakadályozni az algériai nép önrendelkezési jogának alkalmazását. Ugyanilyen elavult gyarmati módszereket használ Anglia is, amely nyíltan megcsönkítot alkotmányokat „adományoz” és mester-séges föderációkat tákol össze gyarmatbirokat; ujkeltül például erre az Észak-Rodésziával kapcsolatos angol terv, amelyet az ország függetlenségéért harcoló lakosság felháborodott tiltakozással fogadott.

A LATIN-AMERIKAI ORSZÁGOKBAN is mind érezhetőbbé válik a gyarmati rendszer maradványait elsöpör friss fuvallat. Kuba példája egyre nagyobb lelkesedéssel tölti el a földrész népeit. Jellemzőek tekintetben Janio Quadrosnak, Brazília új elnökének nyilatkozatai. Quadros lemondott elődjéről, Kubitschek csőbukott politikájáról és állást foglalt a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való baráti kapcsolatok fejlesztése, a Kínai Népköztársaság törvényes ENSZ jogának helyreállítása és a forradalmi Kuba elleni alá- való provokációk beszüntetése mellett. Az új brazil elnök nyilatkozata azt mutatja, hogy a latin-amerikai országokban mindinkább a józan ész szava kerekedik felel.

A nemzetközi események mult heti alakulása méginkább megmutatja, hogy a gyarmati rendszer haladása tagadhatatlan tény, hogy a gyarmati hatalmak provokációi továbbra is kudarcba fulladnak, s hogy a békéért, szabadságért és nemzeti függetlenségért küzdő erők egyre hatalmasabbakká válnak és végülis érvényre juttatják akaratukat.

Befejezte munkálatait a grenoblei kollokvium

Március 4-én befejezte kétnapos munkálatait „Az Algéria önrendelkezési jogának és az algériai béke helyreállításának kérdéseivel foglalkozó kollokvium”. A munkálatok befejeztével egyhangúlag elfogadták az „Önrendelkezés alapokmányát”. A kollokviumon egyes francia, oroszok pártok és politikai csoportosulások, társadalmi és szakszervezetek, ifjúsági szövetségek és más szervezetek több, mint 250 képviselője vett részt. A jelenlévők túlzatosan megvitatták a francia közvélemény legszélesebb körét jelenleg különösen foglalkoztató kérdéseket — az algériai béke helyreállítását, az algériai nép önrendelkezési jogát és új kapcsolatok létesítését Franciaország és Algéria népei között. A kollokviumon, amely a nagy nyilvánosság valóságos szökeke volt, felszólaltak ismert politikai és közéleti vezető személyiségek és jogászok. Valamennyiüket az az óhaj vezérelte, hogy közelebb hozzák a Franciaországnak és Algériának egyaránt oly nagy károkat okozó algériai háború szüntetését. A grenoblei kollokvium fő célját nem akadályozta, hogy az algériai kérdés egyes vonatkozásai különböző értelmezésben vetődtek fel a munkálatok során.

A március 4-i délutáni ülésen a résztvevők meghallgatták Maurice Rollandnak, a francia semmitőlsem ügyvédnek, az ellenállási mozgalom egyik kima-

gasló részvevőjének beszámolóját. Rolland hangsúlyozta, hogy az algériai háború alkalmat nyújtott a törvényesség többszörös, komoly megszegéséhez. Ilyen például: az önkényes letartóztatások, a koncentrációs táborok létesítése, amelyekbe az algériaiak ezreit zárták egyszerű gyanu ürügyén, továbbá a védelem szerepének korlátozása a perek tárgyalásain, a vádlottak megfosztása egyes jogoktól, stb.

A kollokvium részvevői által elfogadott „Önrendelkezési alapokmány” hangsúlyozza, hogy az algériai nép önrendelkezésének elve kizár minden egyoldalú megoldást, valamint bármilyen statumot „felülről” való rákényszerítést Algériára.

Az önrendelkezés csakis úgy érhető el, ha tárgyalásokat folytatnak az Algériai Köztársaság ideiglenes kormányával a tűz megszüntetéséről és az algériai nép szabad akaratára kifejezésének szavatolásáról. Algéria területét oszthatatlan és nem lehet elismerni felosztást, vagy valamely résznek leválasztását.

Az alapokmány a továbbiakban rámutat, hogy az önrendelkezés igazi garanciái a következők: Az Algériában jelenleg érvényben lévő különleges törvények megszüntetése, az összes politikai foglyok és internáltak szabadon bocsátása, az egyéni szabadság és a társadalmi tevékenység elengedhetetlen feltételeinek megteremtése, stb. Egyet-

len végrehajtó intézkedés sem csorbíthatja a jövő algériai állam szuverenitását — hangsúlyozza a továbbiakban a dokumentum — és nem követheti azt a cél, hogy fenntartsa az ország gyarmatosítása következtében létrejött kiváltságokat. Ellenkezőleg, meg kell teremteni azokat a körülményeket, amelyek közepette az országot benépesítő összes nemzetiségek barátságban élhetnek egymással a jövő független Algériájában.

A grenoblei kollokviumot be-rekesztve az egyéni szabadságjogokat védelmező bizottság elnöke hangsúlyozta, hogy a kollokvium nagy visszhangot keltett Franciaországban, mint-hogy megfelel a lakosság széles rétegét törekvéseinek. Sokan közülük, akik nem vehettek részt a munkálatokon, teljes sikert kívántak hozzá.

Az egyéni szabadságjogokat védelmező bizottság elhatározta, hogy a közeljövőben Lille-n szervez újabb vitát az algériai kérdésben. Az „Önrendelkezés alapokmányát” elküldik a köztársasági elnöknek és a kormánynak.

AZ ELMULT HETEN A NEMZETKÖZI közvélemény figyelmének középpontjában továbbra is az a harc állt, amelyet a népek a kolonializmus ellen, a gyarmatosítók ellen, a kormánysorozatok ellen, a világkérdés a jelenlegi kongói események folytatódása. N. S. Hruscsov nagylegtőségű üzenetét intézte ebben a kérdésben Nehru indiai miniszterelnökhez és továbbá üzeneteket más ázsiai, afrikai, európai és latin-amerikai országok állam- és kormányfőjéhez. Az üzenetek hangsúlyozták, hogy a jelenlegi nemzetközi helyzetben a gyarmattartó hatalmak kongói beavatkozása csak a hidegháború sulyosbodását eredményezheti és rendkívül veszélyes helyzetbe sodorhatja ezt az országot, akárcsak az egész afrikai földrészt. N. S. Hruscsov felhívja a békeszerető országokat, hogy egyesüljen erővel védekezjenek a Kongói Köztársaság szabadságát és függetlenségét.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének titkársága azonban a helyett, hogy gyakorlati intézkedésekkel véget vetne a kongói drámának, a nyugati hatalmak támogatásával tovább halogatta a Biztonsági Tanács legutóbbi határozatának alkalmazását, amely előírja, hogy a belga személyzet el kell vonítani Kongó területéről.

A főtitkári tisztáshoz gyorsan ragaszkodó Hammar-skjöld, aki kizárólag a gyarmatosító szekerét tolt, továbbra is azon igyekszik, hogy gyakorlatilag érvénytelenítse a határozatot.

Az áruló Mobutu, Kaszavubu, Kalonzi és Chombe bandái az ENSZ passzivitása és Kongói képviselőinek engedékenysége folytán újabb ténykedéseikre a kongói helyzet súlyosbodására törekednek. Világszerte felháborodást keltettek a gyarmatosítók bábjainak véres megtorlása.

A kongói kemény lecke azt mutatja, hogy ebben az országban két erő folytat élet-halál harcot — az ébredő afrikai földrészt jelképező kongói nép nemzeti felszabadító mozgalma, a másik részről pedig a kolonialisták egyesült erői. A szoros érdekközösségre tömörült gyarmatosítók minden áron fenn akarják tartani uralmukat Kongóban, s ezzel a példával be akarják bizonyítani Afrikában és más földrészek népeinek, hogy jobban teszik, ha fejet hajtának nyugati gazdák előtt.

Külpolitikai szemle

N. S. Hruscsov, a szovjet kormány vezetője a legkomolyabban felhívta a figyelmet arra, milyen súlyos veszélyt jelent a világkérdés a jelenlegi kongói események folytatódása. N. S. Hruscsov nagylegtőségű üzenetét intézte ebben a kérdésben Nehru indiai miniszterelnökhez és továbbá üzeneteket más ázsiai, afrikai, európai és latin-amerikai országok állam- és kormányfőjéhez. Az üzenetek hangsúlyozták, hogy a jelenlegi nemzetközi helyzetben a gyarmattartó hatalmak kongói beavatkozása csak a hidegháború sulyosbodását eredményezheti és rendkívül veszélyes helyzetbe sodorhatja ezt az országot, akárcsak az egész afrikai földrészt. N. S. Hruscsov felhívja a békeszerető országokat, hogy egyesüljen erővel védekezjenek a Kongói Köztársaság szabadságát és függetlenségét.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének titkársága azonban a helyett, hogy gyakorlati intézkedésekkel véget vetne a kongói drámának, a nyugati hatalmak támogatásával tovább halogatta a Biztonsági Tanács legutóbbi határozatának alkalmazását, amely előírja, hogy a belga személyzet el kell vonítani Kongó területéről.

A főtitkári tisztáshoz gyorsan ragaszkodó Hammar-skjöld, aki kizárólag a gyarmatosító szekerét tolt, továbbra is azon igyekszik, hogy gyakorlatilag érvénytelenítse a határozatot.

Az áruló Mobutu, Kaszavubu, Kalonzi és Chombe bandái az ENSZ passzivitása és Kongói képviselőinek engedékenysége folytán újabb ténykedéseikre a kongói helyzet súlyosbodására törekednek. Világszerte felháborodást keltettek a gyarmatosítók bábjainak véres megtorlása.

A kongói kemény lecke azt mutatja, hogy ebben az országban két erő folytat élet-halál harcot — az ébredő afrikai földrészt jelképező kongói nép nemzeti felszabadító mozgalma, a másik részről pedig a kolonialisták egyesült erői. A szoros érdekközösségre tömörült gyarmatosítók minden áron fenn akarják tartani uralmukat Kongóban, s ezzel a példával be akarják bizonyítani Afrikában és más földrészek népeinek, hogy jobban teszik, ha fejet hajtának nyugati gazdák előtt.

szes államok részvételével. Újabb kudarcot szenvedtek az imperialisták olyan irányú mesterkedései, hogy az ugynevezett nemzetközi kivizsgáló bizottság jóváhagyásával fentartassák laoszi bábjait uralmát. Kam-bodzsá és Burma, amelyeket feltekert, hogy vegyenek részt ebben a bizottságban, megtá-gadták közreműködésüket egy olyan mesterkedésben, amelynek nyilvánvaló célja a laoszi polgárháború folytatása. A lázadó erők ugyanakkor elke-szedetten próbálták visszahó-dítani a törvényes kormány csapatainak kezén lévő Korsók völgyét, ezt a fontos stratégiai pontot, de próbálkozásuk szé-gyenletes vereséggel járt. A laoszi törvényes kormány miniszterelnökének látogatása a hadseregtereken megerősítette a hazafias erőknek azt az elhatá-rozást, hogy a lázadók teljes felszámolásáig folytatják a harcot.

PARIZSBAN AZ ELMULT HÉT EJEJÉN tárgyalások folytak De Gaulle, Franciaország elnöke és Burgiba, Tunézia elnöke között. A két államfő részlete-sen megvitatta az algériai kér-dést. A francia-tunéziai közös közlemény „lehetőségekről és reményekről” tesz említést, az algériai kérdés pozitív és gyors kiakalulását illetően. A tárgya-lásokat követő napokban azon-ban a francia vezető körök szá-mos ténykedésükkel kimutatták kétkulacosságukat. Couve de Murville francia külügyminisz-ter interjúja, amelynek során mindenféle feltételekhez köti a tárgyalások megkezdését, az ultrakolonialisták oránl véres provokációi, továbbá Messmer francia hadügyminiszter kijelentése, hogy „a francia kor-mány a legkevésbé sem szán-dékszik lemondani a száhar-

atomkísérletekről”, mindez be-bizonyította, hogy a francia kormányban és hadseregben még mindig erős pozíciókkal rendelkező gyarmatosító körök minden eszközzel igyekeznek fenntartani gyarmati kiváltságait és megakadályozni az algériai nép önrendelkezési jogának alkalmazását. Ugyan-ilyen elavult gyarmati módsze-reket használ Anglia is, amely nyíltan megcsönkítot alkotmá-nyokat „adományoz” és mester-séges föderációkat tákol össze gyarmatbirokat; ujkeltül például erre az Észak-Rodésziával kapcsolatos angol terv, amely-t az ország függetlenségéért harcoló lakosság felháborodott tiltakozással fogadott.

A LATIN-AMERIKAI ORSZÁGOKBAN is mind érezhetőbbé válik a gyarmati rendszer maradványait elsöpör friss fuvallat. Kuba példája egyre nagyobb lelkesedéssel tölti el a földrész népeit. Jellemzőek tekintetben Janio Quadrosnak, Brazília új elnökének nyilatkozatai. Quadros lemondott elődjéről, Kubitschek csőbukott politikájáról és állást foglalt a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való baráti kapcsolatok fejlesztése, a Kínai Népköztársaság törvényes ENSZ jogának helyreállítása és a forradalmi Kuba elleni alá- való provokációk beszüntetése mellett. Az új brazil elnök nyilatkozata azt mutatja, hogy a latin-amerikai országokban mindinkább a józan ész szava kerekedik felel.

A nemzetközi események mult heti alakulása méginkább megmutatja, hogy a gyarmati rendszer haladása tagadhatatlan tény, hogy a gyarmati hatalmak provokációi továbbra is kudarcba fulladnak, s hogy a békéért, szabadságért és nemzeti függetlenségért küzdő erők egyre hatalmasabbakká válnak és végülis érvényre juttatják akaratukat.

Gyermekeknek

Az aradi Prichindel bábozínház bemutatja

Csütörtökön, március 9-én, délután 4 órakor és szombaton, március 11-én, délután 4 órakor: Micli muschetari.

★

MOZMŰSOR

DÓZSA GYÖRGY filmszínház: Az ördög cimborája. NICOLAE BALCESCU filmszínház: A szerelemre vigyázni kell. HERBAK JÁNOS filmszínház: Anyai szív. I. L. CARAGIALE filmszínház: A mameluk. IFJÚ-SÁGI filmszínház: A kör. PRO-GRESUL filmszínház: Újradar: Maradj velem. SOLDARITA-TEA filmszínház: Gái: Fehér éjszakák. MAKSYM GORKIJ filmszínház: Mikulaka: Nyomorultak (1. rész).

Március hónapban

az ipari termékeket árusító

Helyi Kereskedelmi Szervezet egységeiben

nagymennyiségű harisnyát és zoknit hoznak forgalomba különböző választékban:

szupraelasztikus nylon ADESGO-t,
tartós RELON-t,
munkahelyen használatos DURABIL-t,
különleges alkalomra LUX-ot,
valamint különböző női, férfi és gyermek harisnyákat.